

- stosując właściwą sobie metodę Komisja naruszyła zasadę dyskryminacji;
- Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 253 WE nie uzasadniając w wystarczający sposób decyzję C(2007) 5240 — wersja ostateczna.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

- w celu określenia łącznej ilości przydziałów emisji Komisja zastosowała metodę całkowicie pozbawioną przejrzystości i naruszyła tym samym tak art. 9 ust. 3, jak i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;
- stosując właściwą sobie metodę Komisja naruszyła zasadę dyskryminacji;
- Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 253 WE nie uzasadniając w wystarczający sposób decyzję C(2007) 5240 — wersja ostateczna.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2007 r. — Rumunia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-484/07)

(2008/C 51/103)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: M. Aurel Ciobanu-Dordea, pełnomocnik oraz Emilia Gane i Dumitra Mereuță, doradcy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2007) 5253 wersja ostateczna, z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012r., notyfikowanego przez Rumunię zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja odrzuciła w części krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012, notyfikowany przez Rumunię zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE (¹), zmniejszając o 19 754 248 ton CO₂ w skali roku, łączną liczbę przydziałów należnych w ramach systemu wspólnotowego oraz zaznaczając, że średnia roczna ilość przydziałów równa 75 944 352 ton emisji, która może zostać przydzielona, nie może być przekroczona.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje następujące zarzuty:

- Komisja naruszyła art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ustalając w sposób wiążący, na podstawie własnej metody, łączną liczbę przydziałów emisji, która może zostać przyznana Rumunii, wchodząc w zakres kompetencji tego państwa;

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Knopf (o-live)

(Sprawa T-485/07)

(2008/C 51/104)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olive Line International, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Koch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Reinhard Knopf (Malsch, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września 2007 r. oddalająca odwołanie od decyzji o rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 219 193 jest niezgodna z rozporządzeniem (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie kosztami postępowania stroną pozwaną, i — w razie potrzeby — drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Reinhard Knopf

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „o-live” dla towarów z klas 29, 30, 31 i 33 — zgłoszenie nr 3 219 193

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowa nazwa handlowa „Olive lines” dla działalności gospodarczej polegającej na pośrednictwie handlowym

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z uwagi na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wcześniejszego niezarejestrowanego znaku towarowego, o znaczeniu większym niż lokalne, i zgłoszonego znaku towarowego.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe, graficzny i słowny znak towarowy „KA” dla towarów i usług z klas 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 27, 32 i 37

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków towarowych z uwagi na podobieństwo pod względem fonetycznym i wizualnym między „KA” i „CA”, identyczność towarów i wysoce odróżniający charakter wcześniejszych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Ford Motor przeciwko OHIM — Alkar Automotive (CA)

(Sprawa T-486/07)

(2008/C 51/105)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ford Motor Co. (Dearborn, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: R. Ingerl, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Alkar Automotive SA (Derio, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 października 2007 r. (sprawa R 85/2006-4);
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2005 r. (sprzeciw nr B 684052);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alkar Automotive SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „CA” dla towarów należących, między innymi, do klas 9, 11 i 12 — zgłoszenie nr 3 186 764

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko OHIM (FACTORY FINISH)

(Sprawa T-487/07)

(2008/C 51/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Imperial Chemical Industries (ICI) plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Małynicz, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 24 października 2007 r. w sprawie R 668/2007-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „FACTORY FINISH” dla towarów z klasy 2 — zgłoszenie nr 4 538 518;

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jako że określenie „FACTORY FINISH” nie ma charakteru opisowego, lecz będąc nietypowym połączeniem słów, stanowi nową kompozycję językową, i naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jako że zgłoszony znak towarowy nie jest pozbawiony charakteru odróżniającego.